

V ékony j ég 18. fejezet

Ariana, kedd 19 december 2023 - 22:12:50

18.

Megszólalni sem bírok, amikor meglátom Q-t. Hónapok óta nem találkoztunk, mégis a pusztán jelenléte felkavar, azonnal hevesebben dobog a szívem, és képtelen vagyok elszakítani a pillantásomat, amíg nem találkozik a tekintetünk. Akkor viszont zavartan fordulok el, és hirtelen nagyon nem tudok mit kezdeni a helyzettel. Hogyan lehet rá, hogy még mindig ilyen hatással, ennyi idő után?

Stephen Lucast ugyan nem veszi észre, csak a szótlan ábrán árul el, de hiába faggat, fáradságra hivatkozva leázom. Nem értem, mi ütött belém, miért keresem Lucast folyamatosan a tömegben, hogy akár csak egy pillanatra is, de láthassam, miközben a párom itt ül tőlem néhány centire. Mégis akárhányszor feltűnik előttem, elakad a lélegzetem, és csupán nagy erőfeszítések árán vagyok képes megállni, hogy ne menjek oda hozzá. A sokadik alkalommal Stephennek is leesik, ki vonja el ennyire a figyelmemet, és a reakcióját nem teszem zsebre.

Szóval ez ért beszélek én neked hiába.

Figyeltem.

Ne etess, látom, hogy majd kiesik a szemed!

Ne dramatizáld túl! Szólok rá erősebben, mint szerettem volna. Csak meglepett, hogy itt látom, ennyi.

És meglepetésedben folyamatosan bámulnod kell? Kérdezi olyan hangsúllyal, hogy rögtön eldurran az agyam.

Fejezd be végre!

Megsértődik és otthagya, Craig pedig kap egy csúnya pillantást, amikor megpróbál beavatkozni. Oké, Stephen helyében én is féltékeny lennék, amiért lassan egy évvel a szakítás után is ilyen hatással van rá egy exem. Nem mintha bármi esélyem lenne nála, még hozzá az őlni sem mernék, csak messziről bámulom. Azután, ahogy vége lett, nem csodálom, ha rögtön elküldene, ha rákösztönne.

Hozok egy söröt.

Sokáig ácsorgok a pultnál, nem akaródzik visszaindulni. Megpróbálom összeszedni magam. Stephen után kellene mennem, bocsánatot kérni, de azzal beismerném, hogy igaza van, és az olaj lenne a tőzre. Bármennyire jól megvagyunk, azt mindig utáltam, ha valaki féltékenykedik. Akkor is zavar, ha egy ébkelet nem ok nélkül ül &

Hogy vagy?

Hirtelen lefagyok Lucas hangj át hallva. Gondolom, kiszúrta, hogy folyamatosan felé nézek, de álomban sem gondoltam volna, hogy idejön hozzám.

Köszi, megvagyok, mosolygok rá, hogy leplezzem a meglepetésemet. És te?

Jól vágya rá, de elkomorodik. Ismerem ezt a reakciót, a magaeléréved és annak az árulkodó jele, hogy valami nagyon nincs rendben. Fogjuk rá.

Gond van?

Mondjuk úgy, hogy akadnak zqrok.

Azért jól vagy, ugye? érdeklödöm, mire megvonja a vállát, és bezárkózik.

Enjól. De nem akarok beszélni róla.

Ahogy gondold, hagyom rá, mert nem merem tovább faggatni, bár elszomorít, hogy bármi is a gond, nem avat be. Inkább tényleg váltok, az biztonságosabb terep. És hogyhogy itt?

Kell valami vagy valaki, aki eltereli a figyelmemet felelőnői csend után, a szemében csábító fény csillan. Akarsz te lenni az? Elmosolyodom. Nem sokat változott. Kimondja, mit akar.

Ez most igen vagy nem? kérdezi, de nincs érkezésem válaszolni, mert Stephen elkerül a semmibe. Meglepett és határozottan nem boldog, hogy Lucast velem látja, ez tisztán tükröz Qdik az arcán. Lucas megcsóválja a fejét, majd közelebb hajol, és a fülembe suttog.

Egy óra múlva nálam. Ha nem, akkor küldj tíz percen belül egy sms-t.

Egy pillanatig mélyen a szemembe néz, aztán mire reagálhatnék, már ott sincs.

Mir Ql beszélgettetek?

Megfordulok, és elindulok az asztalunkhoz. Nincs kedvem Stephen számonkéréséhez. Régen simán lerázhattam volna annyival, hogy ne üsse bele az orrát, de most a párom, más szabályok vannak érvényben. Csak épp nem akarom figyelembe venni ezt &

Az id Qjárásról.

Tényleg semmi közöm hozzá állapotja meg. Az éles hangsúly felbosszant, megtorpanok, és felé fordulok.

Nem fogok beszámolni neked mindenről Ql.

Ez kedves.

Ne fészítsd túl, Stephen!

Nem visszakozik, tovább morog, még fél óra múlva is kapom a szűrés megjegyzéseket, ekkor úgy döntök, hogy ebből Ql elég.

Ha nem fejezed be, itt hagylak.
Az nagyon feln Qtt megold ás lenne &
Tudod, mit? Hangos koppan ással v ágom le az üveget az
asztalra. Torkig vagyok veled! Ezent úl nem is sz ólhatok senkihez, mert
r ögt ön f élt ékeny leszel?

Sz ólhatsz, de nem Lucashoz.
Ez komoly?! fakadok ki, Stephen viszont b ólint. Na, j ó. Most
t úlment él a hat áron.

Tess ék?
Én most hazamegyek. N élk üled. Hagyj ál b ék én egy kicsit!
Megfulladok t Qled!

Nem foglalkozom vele, hogy d öbbenten kap ut ánam, kiker ül öm a
kez ét, és t ényleg elindulok haza. Azt án a kij áratn ál megtorpanok.

Elkap a k ís ért és &
M ár nem érn ék oda, de le sem mondtam & El Qszedem a mobilomat,
és b ár b Qven letelt a t íz perc, v ég ül reag álok Lucas
invit ál ás ára. Kicsit k ések.

Szinte azonnal megkapom a v álaszt, hogy v ár.
Épphogy bez árja m ög öttem a bej áratí ajt ót, nekem esik. Amint a
sz ája az eny émhez ér, mintha ism ét kapn ék leveg Qt, valami furcsa
s úly hagyja el a lelkemet. Kapaszkodom ebbe a felszabadults ágba, Lucas
f éktelen és szenved élyes, és ez az els Q id Qszakot id ézi, amikor
összej ött ünk.

B ármin is agyalsz, fejezd be! sz ól r ám, mik özben r ángatja le
r ólam a nadr ágot. Ledobja a marad ék ruh áit, elter ül az ágyon, forr a
v érem a meztelen l átv ány át ól. F öl é m ászok, vadul cs ókolom,
leveg Q ut án kapva r ántja el a fej ét. Minden porcik áj át meg kell
érintenem, v ég ül elvesz íti a t ürelm ét. Dugj m ár meg
v égre! Tudod, mire v ágyom.

Egy pillanatig hezit álok csup án, m íg megfordul a fejemben, hogy
vigy áznom kell, meddig megyek el. Nem engedi, teljesen elveszi az
eszemet, és b ár jobb szeretem, ha egyed ül a k éjt Ql ny ősz ör ög
alattam, t ényleg ismerem az ig ényeit.

Lehetsz vadabb.
M ár így is sok &
Csak csin áld!

Fogalmam sincs, mit Ql pr ób ál menek ülni, mi zaklatta fel ennyire, de
nem k érdezem, mert tudom, hogy úgysem áruln á el. Felt érdelek,
át ölelem a l áb át, megkapja a gyorsabb ritmust. A legv ég én viszont
nem b írok ellen állni, musz áj megcs ókolnom. Viszonozza,
szenved élyesen tapad r ám, a k éj hev ében v égigmarja a h átam,
és ez pont el ég &

Nehezen veszem rá magam, hogy megmozduljak, és lemászok rá, de utána is képtelen vagyok elszakadni tőle. P is csak fekszik, a zihálása alábbhagy, de még sokáig lehunyt szemmel pihen. Már nem merek hozzányúlni, és tartok tőle, hogy lassan kifog dobni. Végül felnéz rám, összeakad a tekintetünk, a következő pillanatban viszont a nyakamat elkapva újra a számra mar.

Sietsz?

Nem.

Felkel, én pedig követem a fürdőbe. Nem érint meg, nem is beszélgetünk, mégsem vagyok zavarban egészen addig, amíg vissza nem érünk a szobába. Az ágyra siklik a tekintetem, aztán a ruhámra, és vissza. Lucas érdeklődve figyeli a kíváncsiságomat, mielőtt megszólal:

Együtt vagytok?

Hirtelen ér a kérdés, zavartan bólintok, mire felsóhajt.

Akkor itt sem kellene lenned, nem azon gondolkodni, maradhatsz-e. Tudom, hogy igaza van, de nem érdekel, muszáj tennem egy próbát.

Azon gondolkodom, te mit szeretnél.

Maradhatsz, ha nem vársz többet feleli, és bemászik a takaró alá. Nem merek túlközelítközni, azzal is bejövök, hogy megosztja velem a teljes éjszakát &

Téová érintésre kelek, de amint kinyitom a szememet, Lucas elhúzódik.

Jó reggelt köszönök, de nem viszonzozza, csak bámul rám elgondolkodva.

Mikor jöttetek össze?

Nem számítottam a kérdésre, külsőn nem rögtön ébredés után, kell néhány másodperc, hogy összeálljon a kép. Annyira jó volt mellette magamhoz térni, elkeserít, hogy ez csupán alkalmi kaland. Egy pillanatra visszaröppentem a múltba, és fáj, hogy összetört az illúzió. Közben viszont bánt az is, hogy nem szabadott volna elcsúsznom.

Okéber elején.

Csak? Azt hittem, miután szakítottunk.

A tekintete fürkész, teljes éggel megértem a gyanakvását.

Nem, bár akkor kezdődött vallom be, mire meglepve húzza össze a szemöldökét.

Akkor mi tartott okéberig?

Volt egy néhány napos próbálkozásom.

Tökretette? faggat tovább, pedig semmi kedvem erről

beszélni. Viszont ameddig vannak kérései, legalább a közelében lehetek.

Részben, de egyébként sem illettünk össze. Nálam mi a helyzet?

Megint eltávolodik, pedig meg sem mozdul. Legszívesebben végigsimítanék az arcán, végül engedek is a kísértésnek. Nem tér ki az érintésem elöl, szórakozottan néz rám, nem tudom megfejtetni a reakcióját.

Két hónapig jártam valakivel, de nem jött össze. Utána megamúgy sem volt időm pasizni.

Miért?

Család választja, és most már valóban elhúzódik, felül az ágyon, hátul nekem. Ideje menned, ha nem akarsz lebukni.

Mennyi az idő?

Fél nyolc.

Igaza van, igyekeznem kellene, de alig bírom rávenni magam, hogy itt hagyjam. Továbbra sem fordul felém, látom rajta, hogy valami baj van, mégis csak akkor merek rákérdezni, amikor felöltöztem, és megkérem, hogy kisértjen ki.

Biztos nem akarsz beszélni róla?

Biztos.

Ráhagyom, mást úgysem tehetek. Túlszakas, és közel önben sem vagyok már senkije, egy éjszaka ide vagy oda &

Nem csókol meg bűcsűzől, én viszont nem tudok csak így lelépni.

Ha mégis, keress meg!

Erre végre elmosolyodik, és bólint.

Részben tartom a lehetőséget.

Rossz érzés elkészönni és hazaindulni annak tudatában, hogy nem lesz folytatás. Közben viszont a lelkiismeretem is furdalni kezd, amiért megcsaltam Stephent. Fogalmam sincs, mit csináljak. Elmondjam vagy hallgassak? Régen valahogy az első gondolatom az lett volna, hogy be kell vallanom, most viszont nem vagyok biztos benne, hogy ezt fogom tenni &

Megkönnyebbülök, amikor haza érek, és Stephen sehol sincs.

Nagyon remélem, hogy éjjel sem járt itt, bár biztosra veszem, hogy akkor folyamatosan csörgött volna a telefonom. Legalább van egy kis időm tiszta fejjel átgondolni, mihez akarok kezdeni.

Áltöltözöm és megreggelizek, közben folyamatosan jár az agyam.

Árulkodó, hogy Lucasnak mondhatni egy szavára ugrottam, de nem hinném, hogy ez ennyire tökéletes lehet. Ha mégis, valószínűleg akkor is csupán néhány alkalomnyi szexre korlátozódna, és szó se lenne újrakezdetéről. Az már más kérdés, hogy ugyanis megpróbálnám

visszaszerezni, ha úgy érezném, van esélyem &
Azt hittem, m quödhet Stephennel, de most arcul csapott a valós ág. Ha
tényleg a páromként tekintenék rá, nem landoltam volna Lucas
ágyában. De fogalmam sincs, hogyan mondjam meg neki &
Elfogy az időm, hallom, ahogy nyílik a bejárati ajtó, pedig még nem
késztültem fel. Kimegyek elé az előszobába, épp a cipőjét veszi
le, amikor kiérek. Futólag megcsókol, aztán felmutatja a kezében
lévő Q szatyrot, és a konyhába indul.

Hoztam reggelit.

Köszí, de már ettem.

Akkor majd később jó lesz hagyni rám. Megtorpanok az
ajtóban, fojtogatni kezd a kikívánczolt igazság.

Beszélnünk kell.

Igen, ez tiszta sor szakít félbe türelmetlenül. Hátállva
pakol ászik, és tudom, hogy könnyebb neki, ha nem kell a szemembe
néznie. Stephen sosem volt a bocsánatkérő és mestere. Hülye
voltam, ne haragudj &

Stephen &

Igazad van, nem viselkedhetek így. Ha erre QI &

Fejezzük be!

Riadtan elhallgat, és megpörög. Állom a tekintetét, látom a
kétségbeesését, és már a nyelvemen van a vallomás, amikor
ismét megszólal.

Ne csináld ezt! Ennyire az ért nem mentem messzire.

Nem ez ért.

Matty &

Nem jutok el odáig, hogy kimondjam. Közlebb lép, és bár
próbálom meggyőzni a józanságomat, hamar elcsúsz. Tudja, hogy
érjen hozzám, ellenem fordul a vágyaimat, és bár még csak
kiéhezett sem vagyok, nem tudok ellenállni neki. Nem zavarja a
tartózkodásom, valószínűleg félreérti az okát. Szeretkezünk,
pedig nem szabadna, ameddig nem tisztáztuk a tegnapi. Így
becsapom &

Az mi?

Hm?

Épp felkeltem az ágyról, hogy a fürdőbe menjek. A kérdésére
felé fordulok, de visszalök, az ujjai tétovázóan simítanak a
lapockámon. Nem merek rá nézni, a torkomban dobog a szívem, mert
azonnal rájövök, mire gondol.

Ezt biztosan nem én csináltam.

Felesleges lenne hazudnom, de ezt eszembe se jutott volna mondani.
Stephen szenvedélyes ugyan, de sosem harap vagy karmol, vagy ha

m égis, azt sem ennyire ér Qsen. Felmerül bennem, hogy Lucas talán szándékosan az ért hagyott nyomot, hogy lebuktasson, de ezt nagyon gyorsan elvetem. Nem tenne ilyet, és egy ébke ért is, Q ennyire tüzes. Mikor egy ütt voltunk, begyógyulni sem volt idejük a sebeknek &

Mondasz is valamit?

Stephen hangja kiránt a gondolataimból. Dühös és csalódott, nekem pedig ötletem sincs, mivel menthetném a szituációt. Hiszen el akartam mondani, de nem hagyott rá lehetőséget.

Sajnálom.

Vár, én viszont többet nem tudok hozzá fűzni. Hitetlenkedve felnevet, aztán lerogy az ágy szélére. Ilyen elveszettnek még sosem láttam, és ez megrémít.

Ennyi? Sajnálod?

Igen.

Hát baszd meg, Matt!

Nem tudom, mi mást mondhatnék, s óhajtok fel. Nem hinném, hogy ez olyasmi, amit meg lehet érteni vagy akár megbocsátani. Ismerem a helyzetet, a jóvótáborból átéltem már hasonlókat nem is egyszer. Pocsék érzés, ugye? Csúszik ki a számon, mire Stephen döbbenten pillant fel, aztán elfutja a méreg.

Ez most valami elcseszett bosszú? Tűzölnek nekem, én meg elszégyellem magam. Tudod, van egy rohadt nagy különbség: te nem voltál egyikükbe sem szerelmes!

Nem volt rá lehetőséget Qsem.

Megnyalja a szája szélét, aztán megrázza a fejét. Egyáltalán nem akartam, hogy ilyen irányba tolódjon el a vita, nem is értem, miért veszem most el Qa régi érzéseimet. Ezzel nem vagyunk előrébb.

Kell egy kis friss levegő Q.

Nem hagyom, hogy elmenjen, elkapom a karját és megállítom. Így nem engedhetem el, hogy azt hiszi, szándékosan akartam bántani.

Nem bosszú volt, esküszöm.

És ettől most jobban kéne éreznem magam?

Csak azt akartam, hogy tudd.

Elengedem, de nem mozdul. Nem látom az arcát, de a légvétele zaklatott, és egyre rosszabbul érzem magam, amiért ezt megvettem vele. Nem számított, Q hányszor okozott fájdalmat vagy tett keresztbe, most én vagyok az, aki fájdalmat okozott. Ráadásul azt sem mondhatom szívből, hogy bántom &

Akkor mi ért?

Nem tudom. Nem bírtam ellenállni.

Lucas volt? Kérdez rá, és végre rá néz. Látom rajta, hogy tart a válaszából, de amikor bólintok, mintha összetörne benne

valami.

Igen.

Ez duplán fáj, Matt mondja, a hangja remeg az indulattól. Azzal jöttél, hogy úgyis félrelépek majd, de álmomban sem gondoltam & Elakad, beharapja az alsó ajkát, aztán vesz egy nagy levegőt, mielőtt folytatja: Te mondtad, hogy komolyat akarsz, és neked nem tetszik a nyitott kapcsolat &

Tévedtem, vágtok a szavába, mire elnémul, és azt hiszem, ezen a ponton nagyon kiakad.

Ne! Ne merd azt mondani, hogy nyitott kapcsolatot akarsz &

Akkor legközelebb ne vedd észre a jeleket felelem, Stephen pedig jól láthatóan megzuhan. Elkapja a tekintetét, egy darabig nem reagál, amikor pedig megteszi, annyira halk, hogy alig hallok meg.

Legközelebb? Most tényleg ki kell szellőztetnem a fejem.

Ezúttal nem állok az útjába. Mindkettőnknek jobb lesz, ha nem marad. Félék, hogy újabb hülyeség csúszik ki a számon, és még jobban megsebzem. Másrészt viszont komolyan gondoltam, amikor felvettem, hogy legyen vége. Mégis az az érzésem, hogy ezek után sem fogja elfogadni &

Tényleg nyitott kapcsolatot akarsz? Vág bele a közepébe, amikor órákkal később elkerül. Nem számítottam rá, hogy azonnal a tárgyra tér, ennél jobban szokta kerülni a kínos témákat. Megrázom a fejem, mire megkönnyebbülten felsóhajt.

Azt csak hirtelenjében mondtam ismerem el. Tényleg nem nekem való az ilyesmi.

És számítsak arra, hogy be kell hunynom a szemem, ha nem akarok szakítani?

Ezzel annyira megdöbönt, hogy nem tudok azonnal válaszolni rá. Normális esetben rávágnám, hogy többé nem fordul el Q, és örülnék a második esélynek, de nem vagyok biztos magamban.

Mondd ki, amire gondolsz! kéri Stephen. Nem haragos vagy számonkérő Q, inkább csak határozott. Nem csodálom, hogy tudni akarja, hányadán állunk, de hogyan mondhatnám meg, ha nekem sem tiszta? Nem ismerek magamra, valahol letértem az útról, és fogalmam sincs, hogyan kanyarodjak vissza.

Nem tudom szólalok meg, és megpróbálom összeszedni a gondolataimat. Úgy értem, eszem ágában sincs keresni az alkalmakat, de & fogalmam sincs, képes lennék-e nemet mondani neki.

Másnak?

Azzal nincs gond.

Sz óval egyed ül akkor érzel ellen állhatatlan k ís ért ést, ha Lucasr ól van sz ó? k érdezi óvatosan, és k özelebb l épve k ényyszer ít, hogy r án ézzek. Ne gondolkozz a v álaszon!

Elmondtam neki, hogy egy ütt vagyunk. Nem az a fajta, aki belem ászik egy kapcsolatba. Nem hinn ém, hogy ett Ql tartanod kell felelem, és csod álkozom, hogy a keser qs éget, amit emiatt érzek, nem mutatj ák a szavaim. Pedig ha így n ézem a dolgokat, hat ározottan rossz beismerni, mennyire nincs es élyem &

Ha vissza akarna h ódítani &

Nem akar.

Kiszakadok Stephen érint és éb Ql. Át ölel, a h átamhoz simul.

Nem akarlak elveszíteni.

Nem v álaszolok. Nem tudom eldönteni, melyikünk v áltozása az ijeszt Qbb &

Este éppen alv áshoz k ész ül Qd öm, amikor megsz ólal a telefonom. Stephen k érd Qen fordul h átra, én viszont tot ál lefagyok, amikor megl átom a kijelz Qn Lucas nev ét. Azonnal gyorsabban kezd verni a sz ívem, és egy úttal zavarba is j öv ök, mert Stephen el Qtt m égsem beszélhetek vele, b ármít is akar.

Mindjárt j öv ök, csak ezt elint ézem mosolyodom el gyeng én, de nagyon átl átsz ó lehet, mert Stephen összevonja a szem öld ök ét. Nem v árom meg a v álasz át, a konyhába megyek.

Szia! sz ólok bele halkan.

Szia, r á érsz? k érdezi Lucas, én pedig sz ívem szerint r áv ágn ám, hogy igen, de miel Qtt m ég kimondhatn ám, észbe kapok.

Beszélgetni akarsz?

Nem igaz án & nevet bele a telefonba, nekem pedig minden idegsz álamat v égigborzolja a hang. Felelnem kellene neki, de hi ába vagyok tiszt ában azzal, mi lenne a helyes, nem tudom r ávenni magam, hogy elk üldjem. A hallgat ásom árulkod ó lehet, mert Lucas gyan út fog.

Roszkor zavarlak?

Nem, nem err Ql van sz ó &

Ott van Stephen? faggat tov ább, én meg egyre rosszabbul érzem magam. Nem tehetem, b ármennyire szeretn ém.

Nem, nincs.

Akkor?

Nagyon cs áb ító & kezdek bele, de elakadok. Nem b írom elutasítani &

De?

De van párom, és legutóbb sem kellett volna &
El sem hiszem, hogy képes voltam kinyögni. Meglepett csend a vonal
végén, egy pillanatra felmerül bennem, hogy megszakadt a hívás,
mert még Lucas lélegz és én sem hallom.

Akkor mondd ki, hogy nem.

Nehezen jön a nyelvemre a szó, mert szerintem mennék hozzá,
és nem érdekelne semmi. A legutóbbi alkalommal nyilvánvalóvá
vált, hogy továbbra is érzek valamit iránta, ráadásul Q sem
közömbös &

Lehunyom a szememet.

Ne haragudj, de nem.

Megértettem felelőre rövid csend után, én meg legszívesebben
visszacsinálnám az elmúlt percekét.

Lucas &

Semmi gond. Szia!

Pedig csalódott volt, éreztem rajta. Állok a kezemben a mobillal a
szótárban, és nagyon nehezemre esik megmozdulni, hogy visszamenjek
Stephenhez. Talán ez volt életem legelhibázottabb döntése &

Milyen kifogást találsz ki?

Megugrom ijedtemben. Stephen az ajtófélfának támaszkodva figyel, az
arca semlegesnek tűnik ugyan, de tudom, hogy ideges. Ezek szerint
lemaradt a beszélgetés lényegéről.

Semmilyet.

Csak közlöd, hogy mit érz?

Nem megyek sehová.

Tessék?

Közelebb lép, de megtorpan. Összezavarodva bámul rám, amit
egyszer Q megértett, másképp viszont bánt. Ennyire mélyre
süllyedtem, hogy a párom attól retteg, hogy megcsalom? Közben meg
legszívesebben tényleg ezt tenném? Muszáj helyrerakni magamban a
dolgokat, mert ez így nagyon káros.

Stephenhez sétálok, a tenyerem az arcára simul, a száját az övére
nyomom. Nem rögtön oldódik fel, de aztán hagyja, hogy a falnak
nyomva kicsókoljam belőle a szuszt. Nem vette vissza a pólót, a kezem
akadály nélkül ül siklik a boka, belenyúg a csókba, ahogy az ujjaim
bekúsznak a nadrágjába. Ugyanazt az utat járóm be a számmal is, de
hamar megelégedi, visszarángat a hálóba. Először szeretkezek vele
igazán, mégis amint elmúlik a mámor, elfog valamiféle fátyol

üresség, és nem ereszt. Fekszem félre rajta, a lábaink
összegabalyodnak, szenvedélyesen csókolózunk, mégis úgy
érezem, hazudtam az elmúlt percekét, mert nem Qt akartam szeretni &

[El Qz Q](#)

[K övetkez Q](#)